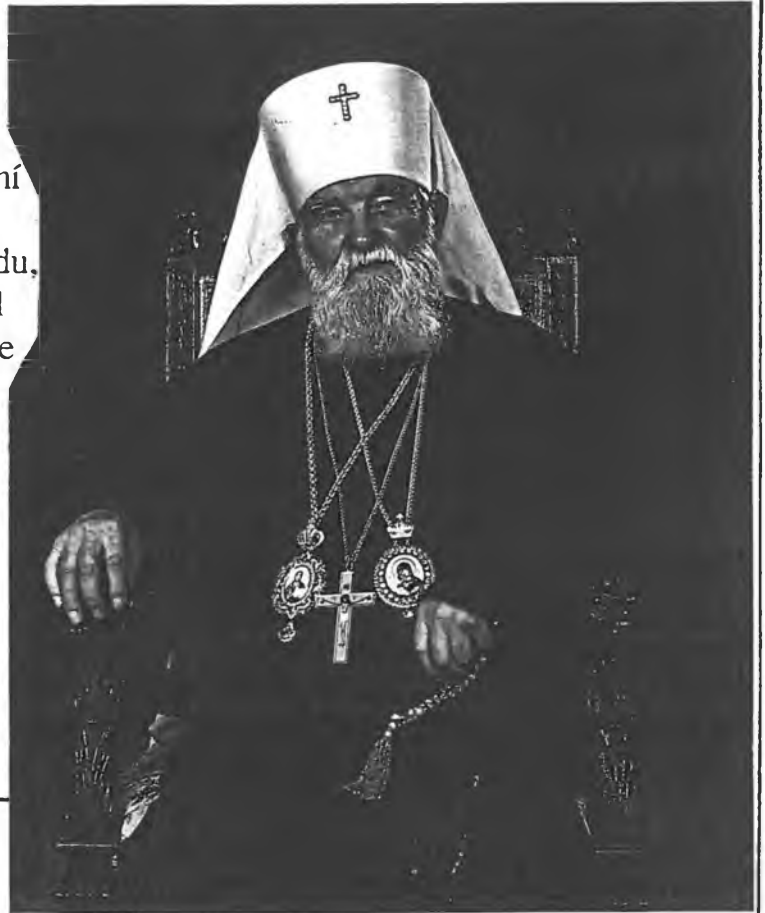

Jeho Blaženstvo
DOROTEJ
arcibiskup pražský,
metropolita Českých zemí
a Slovenska,
předseda posvátného synodu,
který 1994 l.P. svatořečil
velkomoravského knížete
Rostislava
(svátek - 28. října)

Nemohu si pomoci, ale stále více jsem přesvědčen o nemorálnosti t.zv. privatizace. Kdo měl od začátku zájem, aby původním vlastníkům bylo zrestituováno co nejméně? Samozřejmě ti, kteří nyní

v rámci jistých zákonů si zcela legálně za přispění této demokratické vlády přisvojují majetek, který má podle všech tradičních a etických norem jistého vlastníka. Vždyť víme pod jakým nátlakem se těsně po válce znárodněovalo a navíc bez jakékoliv náhrady. President Beneš byl v obklíčení levicových sil nejen doma ale i ze zahraničí. Suverenitu jsme ztratili na Jaltě a za těchto podmínek nutno vyhlásiti neplatnost znárodnovacích dekretů. Náhodné setkání s potomkem rodiny Vydrů z Prahy - majitelé továren, obrazů atd. Po všech zklamáních, kterých se dočkal v restitučních zákonech žádá dnes již jen alespoň o vrácení obrazů. I to mu však tento režim, který prý ctí soukromý majetek odmítá vydat přirozeně že pod taktovkou našich "nezávislých" soudů v jejichž čele stojí povětšinou bývalí příslušníci zločinecké organizace. My všichni jim to přirozeně odkýváme hlasováním, neboť hrabět začínáme až te-

U v n i t ě ř ě í s l a : prve nyní. Morální to je až po sametu. Dějiny začínají 17.11.89. VH.

1. Václav Š r o u b : H - 21 - diskriminace majitelů.
2. J. V a š e k , KPV Pardubice: Zpověď vězně 08121.
3. "Svědomy": Političtí vězni jsou oběti komunistického teroru.
4. Svatořečení Velkomoravského knížete R o s t i s l a - va, 29.X.94 v Prešově a 30.X.94 v Brně.

Předpokl.cena: 2,- Kč MČ 47263 Náklad: 50 výtisků

v y c h á z e l o

1973 - 1975

o h n o v e n o

1987 ročník 12 čísli

Vydává: Vladimír Hajný Red. Marta Zemanová
ČSA 34, 787 01 Šumperk rada: Julius A.Varga

Uzávěrka: 8.1.1995

2

**30. výročí intronisace
Jeho Blaženstva Doroteje
arcibiskupa pražského
metropolitů českých zemí
a Slovenska**

*Metropolitní rada pravoslavné
církve v Praze si Vás dovoluje
pozvat k modlitebnímu setkání
na oslavu výročí intronisace vladyky
metropolitů Doroteje, které
se bude konat ve čtvrtek
20. října v 9 hodin v Pravoslav-
ném katedrálním chrámu
sv. Cyrila a Metoděje v Praze 2,
Resslova ul. č. 9.
S naším jubilantem se pomodlíme při
sv. liturgii a doxologii. Zpívá pěvecký
sbor katedrálního chrámu.*

Jeho Blaženstvo Dorotej, arcibiskup pražský a metropolita Českých zemí a Slovenska stojí v čele naší autokefální církve již třicet let. Připomínáme-li si dnes toto jubileum, nemůžeme tak učinit bez slzí dojetí a lásky k našemu milému pastýři. Víme, že se stále modlí k Bohu a vyprošuje pro nás, své duchovní ovečky, Boží lásku a požehnání. Požívá nejen v naší církvi, ale i v bratrských pravoslavných církvích neobyčejné úcty a lásky pro svou nesmírnou dobrotu, zbožnost, vzdělání a obětavost.

Narodil se 20. října 1913 v obci Nankovo na Zakarpatské Rusi. Když dospěl, uposlechl povolání Boží k životu v poslušnosti, k chudobě a čistotě a vstoupil do pravoslavného monastýru sv. Mikuláše v Ize. Poslušnost ke svým představeným jej dovedla po válce ke studiu na Duchovní akademii v Leningradě, kde dosáhl roku 1955 vědecké hodnosti kandidáta bohosloví. V témže roce byl na základě rozhodnutí Posvátného synodu ruské církve vysvěcen na biskupa a kanonicky uvolněn do duchovenského svazku naší místní pravoslavné církve. Dlouhou dobu vладыka moudře vedl prešovskou eparchií v nesmírně složitém období padesátých let. Jeho pastýřská činnost v Prešově byla oceněna udělením hodnosti arcibiskupa.

Když se metropolita Jan roku 1964 vzdal ze zdravotních důvodů svého úřadu, zvolil místní sněm do čela celé naší církve vладыku Doroteje. Ve svém projevu při intronisaci se

SVATOŘEČENÍ

VELKOMORAVSKÉHO KNÍŽETE

ROSTISLAVA

**se bude konat v sobotu dne 29. října 1994 l.p. v Prešově
a pokračovat bude v neděli dne 30. října 1994 l.p. v Brně
v pravoslavném katedrálním chrámu sv. Václava
od 9 hodiny ranní.**

***Všichni pravoslavní bratři a sestry i naši příznivci jsou srdečně zváni.
Každá pravoslavná obec nechť vyšle své delegáty na tuto vzácnou událost.***

přihlásil k odkazu svých předchůdců, zvláště biskupa mučedníka Gorazda, a vyjádřil vůli pokračovat v jimi započatém díle. Dostalo se mu plnosti let k plodné práci na Boží nivě. Zasloužil se však nejen o zdárný duchovní život naší místní církve, ale stal se i jedním z prvních iniciátorů přípravy Velkého a Svatého sněmu pravoslavných církví. Zároveň se dále věnoval studiu. Roku 1968 získal na Pravoslavné duchovní akademii v Leningradě vědeckou hodnost magistra bohosloví a roku 1984 zde byl prohlášen doktorem pravoslavné theologie. Další doktorát honoris causa mu byl udělen o rok později na Pravoslavné bohoslovecké fakultě v Prešově. Za theologickou práci mu byla udělena řada vysokých vyznamenání pravoslavných sesterských církví.

Díky vzácné osobnosti metropolitů Doroteje se udržela kanonická jednota naší místní církve i po vzniku samostatných republik České a Slovenské. Místní sněm, který se konal v roce 1992, jej potvrdil ve funkci metropolitů na území obou nově vzniklých států.

Přejeme našemu milému vладыkovi k vzácnému jubileu hojnou rosou blahodati Boží a toužíme, aby jej Pán Bůh zachoval zdravého, dlouho žijícího a řádně hlásajícího slovo Pravdy Boží na mnohá léta!

redakce HP

Vážení přátelé,

děkujeme Vám za Vaší přízeň, podporu a trpělivost. Po delším čase se zase ozýváme. Vzhledem k mé nemoci, zaměstnání a mým přátelům jsme zřídili další pracoviště v Kanadě. Připravujeme základnu v bývalém SSSR a Polsku.

Intenzivně pracujeme na problematice kolem navrácení ukradených majetků a s tím související občanství, volební právo, devizový zákon a nadřazení všemu tomu je zrušení či vymezení KSČM mimo zákon. Po sametovém opojení se tehdejší vládnoucí rudá mafie dostala znovu k moci a v některých resortech se moce nikdy nevzdala. Je to na př. justice a policie. I když se zdá, že některé posty v těchto resortech jsou v pravých rukou, tak ty se většinou nechaly zvykat a ze strachu o své koryto slepě slouží postkomunistické mafii, která už s politikou nemá nic společného a její cíl je uchovat si nakradené majetky, materiální požitky a udržet si pozice co to nejdéle půjde. Proto brzdí přeměnu komunistického balastu t.j. 40 tisíc rudých zákonů které si vytvořili na svoji ochranu. Tato mafie dokonce sílí díky privatizaci a hlavně naší nejednotnosti a nedůslednosti. Dokonce za Jidášův peníz či výhodu pár zaprodanců působí destruktivně i v našich řadách.

Ústavní soud 12.července zrušil nálezem č.164/94 Sb podmínku trvalého pobytu pro oprávněné osoby dle zákona 87/91 Sb. Lhůta k podání či uplatnění nároku je 6ti měsíční od 1.listopadu 1994 do konce dubna 1995. Znovu děkují více jak 80ti poslancům ČR a zejména pak těm 53 kteří se podepsali pod návrh k Ústavnímu soudu, který pro nás vypracovala KDS. Neměli byste zapomenout zásluhu pana Bendy ml. a st. z KDS. K podání bylo zapotřebí buďto podpis 41 poslanců, nebo jeden podpis pana presidenta. Na Hradě jsem byl několikrát, písemné žádosti, prosby, žel nebylo nám vyhověno. Pan prezident návrh k Ústavnímu soudu nepodepsal. To bychom rovněž neměli zapomenout.

Co se týká nálezu Ústavního soudu a jeho důsledků, pak je nutno si připomenout, že kdyby tak nerozhodl, tak důsledek by byl daleko horší pro ČR a na mezinárodním poli nedozírná ostuda. Protože soudy už počaly soudit ty co si pobyt zařídili všelijak, teda na oko a proto by museli vrácené zase vrátit a ještě by byli trestáni za podvod.

Ústavním soudem je dostatečně prokázáno, že podmínka trvalého pobytu § 3, zák.87/91 byla neústavní a diskriminující. Tato podmínka poškodila ve svých důsledcích několik tisíc českých občanů žijících mimo území ČR a je teda na Vás zda si to necháte líbit a zda přiložíte i Vaší ruku k obnově demokracie v ČR. Každý z Vás by měl pro společnou věc něco udělat, protože teď máme v ruce trumf. Jaký? Prodloužené ruce rudé mafie si v roce 1991 nechaly zakotvit podmínku trvalého pobytu do zmíněného zákona 87/91 Sb s úmyslem aby se nemusel vydat tento majetek, neboli okradli či chtěli okrást a poškodili tyto občany co byli čestní a nenašvindlovali si podmínku trvalého pobytu na území ČR. Byl to jasný a zřetelný záměr či úmysl!! Je tu řešení. Současný i tehdejší platný trestní zákon praví v § 158 o zneužívání pravomoci veřejného činitele toto " veřejný činitel, který v úmyslu způsobit jinému škodu a nebo opatřit sobě či jinému prospěch bude potrestán od 6ti měsíců do 10ti let " / odst. 1a2 /.

Kdyby snad se veřejnému činiteli nepodařil prokázat úmysl Zákona pamatuje i na nedbalost veřejného činitele a to v §159 trestního zák. s trestem do 3 let a nebo zákazem činnosti. Prokuratura či Státní zastupitelství je povinno prošetřit každé podezření z trestného činu a ve lhůtě Vám odpovědět. Byli jste okradeni podruhé a to po sametu. Zákon 119/90 Sb Vám vše vrátil a zákon 87/91 Sb Vám zase vše vzal. Stačí několik řádek a postoupit toto Vaše oznámení Okresnímu státnímu zastupitelství ve městě přilehlém Vaší nemovitosti. Kopii nám prosím postupte. Jestliže nás bude několik set či tisíc státní zástupci se dají pozor aby nakonec nebyli oni nařčení sami, že zneužívají moci a nadržují těm kteří nás tímto zákonem okradli. My nechceme pomstu, my chceme spravedlnost! Ti co se podepsali pod zmíněný zákon a ti kteří ho mají na svědomí, ti kteří nás diskriminovali by měli být potrestáni a zbaveni svých postů! I Parlament by měl z tohoto vyvodit důsledky. Každý z Vás by měl oznámení o podezření ze spáchání trestného činu postoupit Státnímu zastupitelství. Ještě není vyhráno, proto se musíme spojit a dát si pozor aby nás neokradli pragmaticky po třetí. V demokratickém a právním státě jak se nechá ČR nazývat a hlásá do světa by nemělo být zatěžko vyšetřit kdo je odpovědný za tuto novou zlodějinu a diskriminaci tisíců občanů, dle zákona 87, která probíhá od roku 1991 a Ústavním soudem byla dokázána. Kdo dal souhlas privatizovat soukromý majetek? Proč se nečekalo na výsledek restitucí? Proč se převáděl majetek na třetí osoby a nebyl zablkován. Proč se nenaplnila litera zákona 119/90 Sb? Který ministr nespravedlnosti či premiér úmyslně či z nedbalosti má toto na svědomí? Diskriminovat a poškodit či okrást beztrestně tak velkou skupinu lidí v demokracii je skoro nemožné a vedlo by okamžitě k odstoupení a trestnému postihu, zaplacení všech škod do posledního centu, těmi co to zavinili. To je tady na západě běžné a je naší povinností a je to součást demokratizačního procesu toto vy-

Adr.: H-21, RR-1, C-127, Black Point, Powell River, B.C., V8A 4Z2, Canada
Bank: CREDIT UNION, H-21 Sroub, Acc.95099-8, Powell River B.C., V8A 4Z5

Adresa : H-21, Příbram 3/454, PSČ 261 01

Banka: Česká spoř. v Příbrami, směr kód 0000-účet H-21, č.185856-218

Ecole française de Prague
Bubeneč 4
160 00 Praha 6
tel : 32.28.72

Délégation générale de
l'Alliance française
Stěpánská 35
125 01 Praha 1
tel : 24.21.66.61 poste 108

Alliance française de Brno
Mečová 5
657 90 Brno
tel : (0)5-42.21.07.61

Alliance française de Liberec
Sokolská 113/8
460 01 Liberec 1
tel : (0)48-23553 link.238

Alliance française d'Ostrava
Dlouhá 8
701 00 Ostrava
tel : (0)69-235064

Alliance française de Plzeň
V Bezovce 20
320 16 Plzeň
tel : (0)19-270382

Alliance française de Lučenec
Novohradská 1. POB 42
98403 Lučenec
tel : (0)863-21813

Alliance française de Poprad
Dom priatelstva narodov
nam. Sv. Egidia
05801 Poprad
tel : (0)92-22350

Alliance française de Žilina
Homy val. Makovického dom
PP 153 B. 012 42 Žilina
tel : (0)89-30617

Antenne de Karlovy Vary
Obchodní akademie
Bezručova 17
36001 Karlovy Vary
tel.: (0)17-23797

Centre français de
recherches en sciences
sociales (CEFRES)
Vyšehradská 49
120 00 Praha 2
tel : 24.91.53.71 poste 318
direct et fax.: 29.75.39

ACTIM: Organisation de
coopération & de
développement
économique
U Prašné Brány 1
Košice :
Gymnázium, Kováčská 28
040 00 Košice
tel : (0)95-27383

Adresses Utiles

Ambassade de France
110 00 Praha 1
tel : 23.20.300.
Velkopřevorské nám. 2
125 27 Praha 1
Asso 90
Husova 23, Prague 1
tel.: 24.51.04.02
tel.: 24.22.80.42

Vážený předplatiteli!
 Vzhledem k tomu, že od roku 1995 přestane vycházet Český deník, posíláme Vám náhradou Český týdeník, který bude vycházet 2x týdně a to v úterý a v pátek. Jestliže nebudete chtít Český týdeník odebrat na předplatně, pošlete nám laskavě odhlášení. V tom případě Vám bude vráceno předplatně za neodebraný Český deník.

žadovat. kdo jiný toto v ČR zavede, když ne my ? Ti co je jako malé děti vozili do školy šestsettrojky a pak studovali v Moskvě a dnes vládnou, ti v naší rodné zemi demokracii nezavedou. Ti už vyměnili slovník komunistickéjich zařádek za pragmatické, privatizační, makro či mikro ekonomická zařádkadla a pak je chytne policie na chodníku před restaurací Asia s kufrem více jak 8mi miliony korun, jako úplatek za privatizaci jak tomu bylo začátkem tohoto měsíce na prvních stránkách skoro všech deníků.

Dostali jsme od Vás několik tisíc dopisů, děkujeme za ně. Mnohé jsme postoupili, mnohým jsme poradili a mnohé jsme zklamali, protože jsme jim neodpověděli a také možná, že jsme jejich dopisy nedostali. Velká část národa je nějak zapletena ať již příbuzensky či politicky do nákupu konfi kátů a tito lidé nám nepřejí. Jsou zastoupeni od pošty počínaje až po min. nespravedlnosti. Mohli bychom doložit, že nebyly doručeny celé várky našich dopisů a lze teda z toho vyvodit, že nemusely být doručeny ani Vaše dopisy. Nám a našemu snažení nejde jen o majetky, to je jen část našeho programu. V zásadě nám jde o dodržování lidských práv a svobod, mít nárok dýchat čistý vzduch, pít čistou vodu, žít v míru bez namířené hlavně a ost natého drátu. Začalo to v Rusku za Gorbačeva a vyhrocuje se to na balkáně. V Rusku je situace stále napjatá a může ovlivnit i náš vývoj v ČR, nebo ve světě. Měli bychom část naší energie a prostředků vložit tímto směrem, jak naší preventivní ochranu, aby kopyta rusko-tatarských nájezdníků nemohly znovu podupat naší zemi, proto v tomto směru plánujem několik akcí.

S ohledem na Vaše dopisy a hlavně Vaše zkušenosti nebudem doporučovat právníky k Vašemu zastoupení. Žádost jakožto oprávněné osoby, povinné osobě si může podat každý sám. Jestliže povinná osoba nevyhoví Vaší výzvě a odmítne s Vámi uzavřít dohodu o vydání, musíte podat návrh u soudu. Nejedná-li se o kriminální akt, nemusí Vás zastupovat právník. Můžete se práva domáhat sami t.j. u Okresního soudu. Při odvolacím řízení t.j. u Krajského soudu či výše by Vás měl zastupovat právník. To je ale téma na několik stran a ještě k tomu každý případ má svojí specifikaci kterou musíte jasně doložit u soudu. Rádi pomůžem radou, ale znovu podotýkáme, že nemůžeme pro Vás obstarávat ztracené doklady, nebo Vám posílat sbírky zákonů. Tato informace či tento dopis je rozeslán v množství skoro 1000 kusů a každý si lehkou spočítá co to stojí.

- Austrálie - co je s Vámi, je řada na Vás, asi se ztratilo pár dopisů, proto pište do Kanady.
- Holandsko - děkujem, využijeme Vaší nabídky. Hledáme Vrat. Malíka z Rok.
- Německo - P.C. děkujeme. Mě a mých přátel se rozhodnutí Ústavního soudu rovněž netýká. Musíme vyčerpat možnosti v ČR, pak mezinárodní soud.
- Švédsko - R. ozvěte se jak dopad soud, pošlete kopie - čekáme.
- Slovensko - kopie jsme Vám poslali, držíme palce.
- Rakousko - děkujem za finanční podporu od B.D. Používejte konto v Kanadě
- USA a Kanada - pan Sammer do dnešního dne po několika výzvách adresy Vás všech co jste přispěli na H-21 neposlal, nemůžeme Vás teda přímo informovat. Zrovna tak neposlal část financí které jste nám na H-21 poslali. Dokonce se domáhal zrušení H-21, protože prý už Ústavní soud rozhodl a nadále není co řešit /jeho druhý dům u Plzně je na cestě, zrovna tak prý dostane důchod v ČR a tak proč si nadále pálit prsty/. Proto jsem panu Sammerovi poděkoval za dosavadní činnost a doufám, že paní Jonas či pan Růžička adresy dají dohromady a pošlou nám je.
- Švýcarsko - R.R. víme o tom, čekáme na výsledky.
- Chicago - díky za dar, Toronto - vězni díky, ale někde to visí, Praha - JUDr.S. s kanceláří v Praze nepočítáme - organizace se kterou spolupracu jeme tento záměr zamítla. H-21 nemá na takovýto záměr finanční prostředky K.V. děkujeme za zprávy, naše finanční možnosti by nepokryly celou akci. Nejméně dalších dvacet diků do Prahy. Klatovy držíme Ti palce. Prachatic jsme s Vámi. Říčany, Kladno, Plzeň, Brno, Zlín, Milevsko, Č.Budějovice, Újezd - díky. Vrátime se k tomuto problému.

Závěrem Vám chci popřát vše nejlepší, hlavně hodně zdraví o svátcích Vánočních a v Novém roce 1995.

Václav Šroub - předseda H-21

Adr.: H-21, RR-1, C-127, Black Point, Powell River, B.C., V8A 4Z2, Canada
 Bank: CREDIT UNION, H-21 Šroub, Acc.95099-8, Powell River B.C., V8A 4Z5

Adresa: H-21, Příbram 3/454, PSČ 261 01
 Banka: Česká spoř. v Příbrami, směr kód 0800-účet H-21, č.185856-218

Za všechny finanční dary dopředu děkujeme.

Zpověď vězně 08121

Dnes jsem již 70ti letý muž z padesátých let. Pocházím z Českomoravské vysočiny, z horského městečka Skuteč, kde jsem vyrostl a za svůj život jsem stačil prožít dva totalitní režimy: nacistický a komunistický, i nyní.

Patřil jsem, zaplať Pán Bůh, k lidem, kteří se v r. 1948 nezalekli a začali se skupinou lidí vydávat letáky, pomáhat utiskovaným a pronásledovaným lidem, které jsme schovávali, pomáhali jsme k útěku do zahraničí, před soudy, případně před smrtí.

A pak přišel DEN, kdy si pro mě přijelo bolševické gestapo - StB. V noci ve dvě hodiny 28. září 1949 na sv. Václava vnikla StB do našeho domu, celý jej prohledala, nasadilo mně pouta a ještě s několika kolegy nás auty odváželo přes městečko Luže, kde pokračovalo zatýkání, do věznice Chrudim. Začaly nekonečné výslechy, protokoly, dlouhé hodiny duševního i fyzického mučení. Ostré světlo z lampy do očí - jedni tloukli, druzí, ti milosrdnější, nás nechávali uležet, změkhnout ... Dávali nás na 24 - 48 hodin do kobek v hotelu Libuše v Pardubicích, kde bylo po kotníky vody, kde se muselo stát a čekat. Až budeš mluvit to, co oni potřebovali, spojení se západní rozvědkou atd... Senzaci pro tisk. Ti, co nás vyslyšeli v letech 1949-50 byli naprostí primitivové, neznali ani pravopis, tupci bez vzdělání. To byly první dělnické kádry, které se hlásily do řad bojovníků za lepší a spravedlivější řád. Na celách ve věznicích jsme byli nejdříve po dvou a jak přibývalo zatčených, bylo nás až 67 osob a spalo se na směny. V 5 hodin byl budiček a na povel ve 21 hodin se muselo ulehnout. Sednout ani lehnout si nikdo nesměl za celý den - chodit či stát. Na slamníku se muselo ležet na zádech s rukama na prsou a jestli se někdo převalil na bok, bachař ho s hrozným řevem vzbudil. Na celý nám dávali vrahy, zloděje, recidivisty, kteří nám snědli i stravu a byli na nás hrubí. Když jsme si stěžovali, odbyl nás náčelník slovy, že jsem horší než oni. Voda se pila ze záchodů, jeden splachoval a druhý chytal vodu do dlaní. Plechovka nebo sklenička nebyla. Stravy bylo málo - po desetiměsíční vazbě jsem vážil necelých 40 kg. Měl jsem advokáta ex-offo soudruha JUDr. Hlouška. Uviděl jsem ho dva dny před soudem. Přišel ke mně na

celu s odznakem KSČ na klopě. Poslal jsem ho domů. Nikdy, za celou dobu vazby mne nevyslychal žádný právník, protokoly psalo StB. U soudu se můj ex-offo advokát omluvil a poslal za sebe náhradu, který studoval moje spisy během 3 denního procesu. Za toto zastoupení vyúčtoval mému tatínkovi, který byl tenkrát bez prostředků, 7 990,- Kčs. Soudní proces na Pankráci, to byla fraška, trvající 3 dny. Pamatuji se na slova prokurátorky Bartošové: "Slavný soude, suďte tvrdě, i když obžalovaným nebyla plně vina prokázána! Jsou to nepřátelé dělnické třídy!"

Rozsudek zněl: 13 let těžkého žaláře, zabavení majetku a 10 000,- Kčs pokuty. Bylo mi tenkrát 24 let a odseděl jsem si jako novodobý otrok komunistického zřízení 10 měsíců vazby a 70 měsíců v uranových dolech a koncentračních táborech: Na Ležnici, na Rovnosti a na Bytízi. Po úraze na dole Bytíz jsem dostal zánět sítnice a pro zanedbanou péči se strany náčelníka tábora kpt. soudruha Fulína, který mi odpíral léčbu v nemocnici. Když mně dovolil odeslat s eskortou, bylo již pozdě a na pravé oko nevidím. Nyní jsem byl naším min. spravedlnosti odškodněn za toto oko částkou 7 120,- Kč, kterážto suma se rovná jednoměsíčnímu platu člena StB. Již druhý rok se soudím. Ukázka humánnosti! Ihned po vyhlášení rozsudku v červenci 1950 jsme byli odváženi třiceti autobusy kamsi do lesa, kde nás nechali vystoupit, odstrojili nás do naha, ostříhali nás do hola a čekali jsme ... Nám se to tenkrát zdálo být nekonečné... Byli jsem obklopeni příslušníky SNB s automaty. Nevěděli jsme, co se bude dít? Potom jsme dostali uniformy: kalhoty, podvlíkačky, onuce, bagány, vestičku bez rukávu, čapku, esšálek a dvě deky: toť vše z výbavy komunistického otroka na léto i zimu ve dvacátém století. Odváželi nás na tábory. Já jsem se dostal na tábor Ležnice. Byli jsme tenkrát první státní vězni, kteří přijeli posilnit koncentráky, ve kterých byli Němci, odsouzení malým nebo velkým dekretem a váleční zločinci. Měli velkou radost, že už konečně zavírají Čechy a Slováky. Byl to velký tábor asi pro 2 500 lidí, obehnaný ostnatým drátem a ostřelovacím pásmem,

kam nikdo nesměl. Dráty byly do výše 3-4 m a v rozích byly kulometné věže našich ochránců. Na táboře chyběl pouze nápis: Arbeit macht frei! anebo: Člověk, to zní hrdě! Život na táboře by vydal za celou knihu. Pracovalo se denně 10-12 hodin. Vyfiedovat 10-12 a 18 vozíků a připravit k odstřelu - navrtat díry. Pracovalo se 7 dní v týdnu až do konce roku 1953. Potom na zákrok mezinárodního ČK jsme měli jeden den bez fárání. V tyto dny byly zase na táboře brigády, abychom nezaháleli. Práce na šachtách byla velmi těžká, zvláště pro ty, kteří na ni nebyli zvyklí - studenti, učitelé, kněží, důstojníci atd. Začínal jsem první směnu na šachtě s hercem ostravského divadla Procházkou. Vážil jsem tehdy 40 kg a po dvou měsících jsem měl ruce rozedrané do krve, ale muselo se makat. Oni totiž ti bolševičtí otrokáři si na nás vymysleli další figl: strava byla ve třech druzích. 1. pro ty, kteří pracovali pod 100%, 2. pro ty, kteří pracovali nad 100% a 3. pro ty, kteří pracovali nad 120%. Chtěl-li někdo z nás žít, musel makat. Musel, protože ho doma čekala máma, táta, děti ... Všichni muklové jsme pevně věřili, že tato otrokářna musí jednou skončit, modlili jsem se za to... Pracovní i táborové prostředí bylo silně radioaktivní a v tomto prostředí jsme žili vlastně celých 24 hodin. O naše zdraví a bezpečnost se nikdo nestaral. Na ubikace jsme se vraceli s rukama vytahanými až na zem, ale s pevnou myšlenkou na domov a na své drahé. Nejhorší to bylo v zimě. Ráno i večer se stálo dlouho na apeláku. Když to "nehrálo" anebo byl útěk, stále se v mrazu třeba i několik hodin a to v šatech, ve kterých se fáralo. Byli jsme promrzlí až na kůži. Na dřevěných barácích nás bylo v místnosti 30-40. Uprostřed byla jedna malá kamínka "dědek" a do nich se fasovala lopata uhlí na den. Dříví jsme nesměli ze šachty nosit, za to jsme byli trestáni korekcí. To byla opět jedna bolševická vymoženost. Díra, do které tě zavřeli po práci, tvrdé lože, temno a púst. Velikým majetkem pro vězně na táboře bylo, když sehnal papírový pytel po luštěninách. V noci si do něho lehl a trochu se ohřál. Dávali jsme si často otázku, jak toto všechno mohl dělat Čech Čechovi, Slováku Slovákovu, člověk ve 20. století? Lituji ze srdce ty lidi, kteří v komunismus ještě dnes věří.

J. Vašek, KPV Pardubice

Politici vězni jsou oběti komunistického teroru

Nepokrytě říkám, že Necenzurované noviny zcela neuváženě útočí proti Konfederaci politických vězňů, resp. proti politickým vězňům, padesátých let. Některé výroky autora Petra Cibulky může politiký vězeň (a ne jeden) brát jako útok na jeho čest, pověst, hrdost, lidskou důstojnost a suverenitu právní osobnosti. Myslím, že řadu politických vězňů lze považovat za oběti komunistického teroru. Jedná se většinou o postižené, nevinné, bezúhonné a právem rehabilitované členy KPV. Rozhodně nelze souhlasit s tím, že politici vězni sdružení v KPV jsou v morálním rozkladu a pasivní. Také je třeba vyvrátit, že politici vězni spolupracovali se státní bezpečností. Stejně je třeba se ohradit, že po návratu z vězení projevila většina politických vězňů zbabělost a že dodnes nebojují jednotně proti komunistické mafii nebo nomenklaturním bratrstvím. Tyto výroky NN se dají vyvrátit svědectvím, praktickým životem, zkušenostmi, poznatky a zážitky pamětníků z řad politických vězňů. Tolik ke kritice a hodnocení politických vězňů.

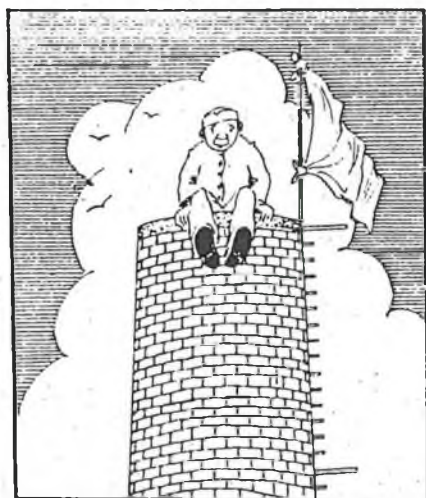
Podstatný rozdíl v metodách StB a vězeňských krutovládců v letech padesátých a osmdesátých zde snad je, ale... Právníci, dokumentaristé, vyšetřovatelé a historici z řad politických vězňů i redakce Věrní zůstali udělali dosud v malém počtu velký kus právnícké a dokumentační práce. Zpracovali mnoho konkrétních zpráv, dokumentů, svědectví a rukopisů. Trestní oznámení jsou překládána již několik let justičním nebo soudním orgánům, dříve prokuraturám a nyní Státním zastupitelstvím. Není vinou navrhovatelů, jak často NN tvrdí, že dřívější zločinci unikají spravedlnosti a žijí v blahobytu.

Členové KPV, Charty 77 nebo i SBS měli možnost v posledních letech podávat informace, podněty k trestnímu stíhání nebo svědecké výpovědi např. dokumentačnímu středisku KPV pro zkoumání zločinů StB (Boh. Hubálek), nebo Úřadu ministerstva vnitra pro dokumentaci a vyšetřování činnosti StB v padesátých letech (řed. JUDr. Blažek). Pak je zde i dokumentační středisko při ministerstvu vnitra (Dr. Málek). K dispozici je

počítačové centrum s informacemi o zločinech StB, komunistické mafie, totalitní policie a justice.

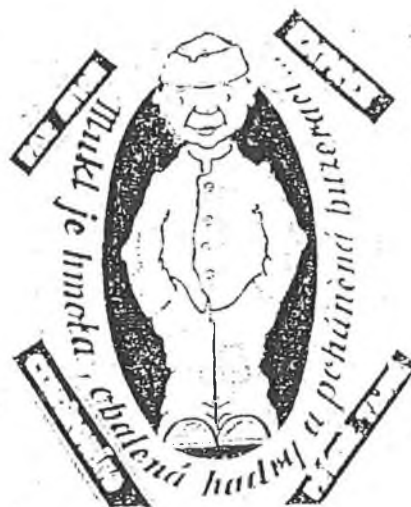
Žel, v denním tisku, ale i v Necenzurovaných novinách nebyly četné zprávy, články, podklady, svědectví či dokumenty ani v minimální stručnosti publikovány. Je to velká škoda, neboť mnohé texty mohou prospět jako studijní, informační a archivní fond.

Agenti StB byli v církevních spolicích, Chartě 77 i ve společenství politických vězňů. To již je minulost, ze které jsme si vzali menší či větší poučení. Ale KGB a StB nespí. Má již opět a další nové seznamy informátorů a agentů, kteří působí u nás i v zahraničí znovu po 17. listopadu 1989. Bylo by třeba publikovat tajný fond Z, aby veřejnost poznala ty prominentní agenty ještě před komunálními či nejpozději parlamentními volbami. (Toto je výňatek z dopisu Mir. Richtera z Budyně n.O., určený Necenzurovaným novinám, ale i početné čtenářské veřejnosti). -j-

Kresba Lůbko Školoud

Kriminál nebyl jen řada všedních dní. Leckdy tam byla i nevšední podívaná a legrace. Jednou jsme pracovali na topném kanále u ošetrovny, když najednou vidíme, že v koruně lípy zmizel mukl. Řadu nemocných tam přivedl ze samotek "faječka", ale jeden vězeň mu zmizel. Faječka vyhrožoval a nakonec i sliboval. Mukl R. přislíbil, že sleze, ale jen když dostane šálek švestkových

knedlíků. I ty mu slíbili a kuchaři se hned dali do práce. Mukl si vymínil, že budou maštěné máslem, určil si nějakého svého známého, že dohlédne, aby jídlo nebylo šizeno. Nakonec šálek se švestkáči vytáhl do koruny stromu a tam je s chutí pojídal. Pak si ještě v koruně lípy zakouřil, dobrovolně slezl a hned byl odveden do korekce. Ale ty výborné knedlíky prý za to stály.

Jednou jeden z největších

"průserářů" Slovák Cecko zdrhnul z vycházky a vylezl na komín leopoldovské topírny. Tam na hromosvod uvázal prostěradlo, takže nad Leopoldovem zavlála bílá vlajka. Po delším vyjednávání slezl, dobře se najedl a skončil jako obvykle v "koreji." Celobetonové lůžko, betonová podlaha, jedna deka a několikadenní půst mu byly za jeho výkon jedinou odměnou.

-j-